

Vegetasjon i Vegaøyen verdensarv

Da Vegaøyen fikk verdensarvstatus var kunnskapsstatus om vegetasjon svært begrenset. Spesielt vegetasjonstypene som har blitt formet av langvarig bruk (f.eks. gjennom slått og beite) var interessante å få vite mer om. Disse er nemlig en viktig del av kulturlandskapet som er grunnlag for verdensarvstatusen.

Kartlegging

Kartleggingen av vegetasjon har strekt seg over en 10-års periode og omfatter de fleste øyer og øyvær i verdensarvområde. Arealene ble avgrenset og klassifisert i vegetasjonstyper. Senere ble det plukket ut verdifulle områder som skiller seg ut på grunn av rikt arts mangfold, lang brukstradisjon eller sjeldenhet (→ **verdifulle naturtyper**).

Vegetasjon i Vegaøyen

Mesteparten av arealet i Vegaøyen er kulturpåvirkete vegetasjonstyper. Lynghei utgjør størst areal (ca 62 %) som ble stort sett brukt til utmarksbeite. Seminaturalig eng omfatter gras- og urterike åpne arealer (ca. 23 %) som har blitt enten slått og/eller beitet. Strandeng og strandberg er typisk for skjærgårdslandskapet.

Endringer

Mange arter er tilpasset at de slås eller beites. Vegetasjonen spesielt i de kulturpåvirkete typene endrer seg når bruken endres. Dette kan være opphør av beiting, slått og rydding av kratt, men også skogplanting eller oppdyrking.

Kartlegging av vegetasjon har også gitt informasjon til forvaltningen hvor det har vært viktig å støtte tiltak for å skjøtte og ta vare på disse bruksavhengige vegetasjonstypene (→ **skjøtsel**).

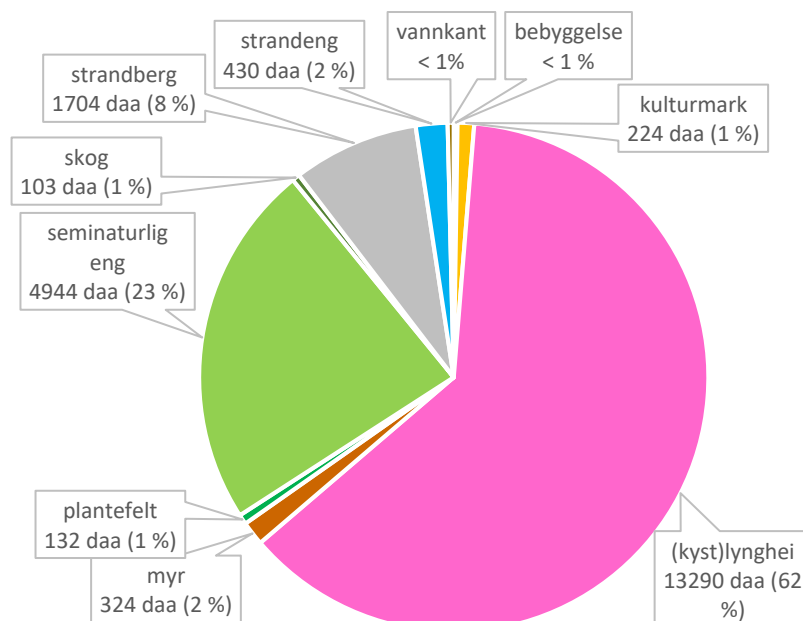

Fig 1: Andel av vegetasjonstyper i Vegaøyen verdensarv.